

Publicerad 2005-07-13 21:20 av tanto

Mot strömmen

Vid floden Styx satt en gammal man och
alla som passerade frågade;

-Varför sitter du här?

-Jag älskar mitt liv så mycket
kan inte lämna det bakom
jag älskar min kvinna
hon älskar mig

-Jag kan inte gå
jag vill inte gå!

Vill inte lämna sädesfälten
böljande i kvällsolen
de gröna dungarna och svalorna med sina ungar
dykandes upp och ned

Vill inte lämna skogen
den fridfulla skogen som ger svalka
doften av gran
alla stigar
myrarna
där porsen frodas

Jag kan inte lämna havet
havet i alla dess skepnader
mötandes evigheten därborta vid horisonten
Hur skulle jag kunna lämna det?

Nej, jag älskar livet för mycket
skall försöka få lift tillbaka,

dit där det doftar av äppelkaka...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tanto med Poeter.se id #3007 innehar upphovsrätten